

Pod našu župu spada i Županijska bolnica „Dr. Tomislav Bardek“, i u njoj je dušobrižnik naš župnik vlč. Davor Šumandl. Stoga će te ovdje naći sve vezano uz pastoral bolesnika i osoblja u našoj Bolnici.

PASTORAL U BOLNICI

Svaki dan se obilaze pacijenti, a **svakog utorka se u kapeli Gospe Lurdske slavi sveta misa u 19 sati(ukoliko nije drugačije naznačeno).**□

Dušobrižnik je na raspolaganju svaki dan svim pacijentima i svima koji ga zatrebaju.

Broj župnog ureda je: **048/641-234.**

Bolnica ima i svoje dvije kapele: ona starija (vanjska) je posvećena Sv. Florijanu, a unutarnja manja kapela je posvećena Gospi Lurdskoj.

Prvi dušobrižnik je bio preč. Ivan Novosel, koji je još tamo devedesetih unosio na bolničke hodnike ozračje Isusa Krista, te ne samo bolesnicima već i osoblju bio velika radost i pomoć svojim svećeničkim radom i pojavom. Nakon što je preč. Ivan umro došao je na njegovo mjesto preč. Mijo Majdak. On je bio vrlo kratko na toj dužnosti. Nakon njegove smrti na mjesto

dušobrižnika dolazi vlč. Krunoslav Pačalat, koji ujedno pokreće pastoralni život nove župe u Koprivnici posvećene u čast Bl. Alojziju Stepincu. Najprije je stanovao u maloj montažnoj kućici kraj kapele sv. Florijana, koja je koristila za okupljanje župljana nove župe, a ujedno je to bila prilika i za same bolesnike i osoblje. U nedjelju, 12. veljače 2006. godine, sada već pokojni biskup varaždinski msgr. MARKO CULEJ je blagoslovio novu Kapelu Majke Božje Lurdske u centralnoj zgradi koprivnički bolnice. Budući da stara kapela sv. Florijana više nije dostupna (zbog reorganizacije bolničkih odjela, pa je predaleko od pacijenata), odlučilo se napraviti novi bogoslužni prostor unutar Bolnice i to u centralnoj zgradi. Na svetoj Misi okupio se lijepi broj liječnika i medicinskih sestara, časnih sestara Kćeri Božje ljubavi, Dominikanki i sestara MILOSRDNICA koje su posebno bile pozvane na ovo slavlje jer im je Ravnateljstvo i Dušobrižništvo htjelo zahvaliti za njihovu veliku pomoć i prisustvo u radu Bolnice još tamo 1888. godine do 1957. godine kada su napustile koprivničku Bolnicu, a bile su veliki nositelji zdravstva u Koprivnici u ono vrijeme.

POVIJEST ZDRAVSTVA KOPRIVNICE

Povijest zdravstva Koprivnice vodi nas oko 4 stoljeća unatrag i iz tog vremena se god 1556. u pisanim dokumentima spominje postojanje hospitala u Koprivnici. Razvojem grada izvan gradskih bedema gradi se i novi hospital, na tadašnjem Florijanskom trgu 1746.god doduše od pletera i drva, koji se 1765. god premješta u bivši vojni magazin pokraj župne crkve gdje se osim bolesnika smještavaju stari i iznemogli stanovnici.

Grad se u 19. st. naglo razvija, a izgradnja željezničke pruge između Zagreba i Budimpešte odigrala je značajnu ulogu u razvoju zdravstva u Koprivnici. Bečki bankar Vainkenhaim, poduzetnik izgradnje pruge zamolio je 1868. god gradske vlasti da u koprivnički hospital dozvole smještaj oboljelih radnika s izgradnje pruge. Čini se da je u pitanju bila dizenterija i primanje tih radnika u hospital ubrzalo je nastojanja da Koprivnica dobije pravu bolnicu. 26.2.1869 kraljevsko namjesničko vijeće udovoljilo je zamolbi gradskih vlasti i proglasilo hospital javnom bolnicom. Dotadašnji gradski ranarnik Jakob Winter bio je postavljen za prvog upravitelja novoproglašene bolnice koja je u tom smislu počela raditi 1.11.1869.god.

Slijede godine truda i napora koji su uloženi kako bi se na mjestu napuštenog groblja sv Lucije 1875 god. izgradila nova zgrada gradske javne bolnice u kojoj je danas smješten Dom zdravlja naše županije.

Brojni problemi u radu tadašnje bolnice opisani su u tadašnjim dokumentima, a bilo je čak i nastojanja da se bolnica dokine i zatvori. Međutim, 1888. god dolazi u Koprivnicu dr Niko Selak koji svojim vrhunskim medicinskim znanjem za ono doba, tu malu provincijsku bolnicu, do tada od svih inspekcija osuđenu na zatvaranje, pretvori u uzornu bolnicu.

Daljnji procvat bolnice odvija se nakon toga na solidnim temeljima., a također je vezan uz imena i napore ljudi koji su rukovodili bolnicom i radili u njoj.

1899. god. za ravnatelja bolnice dolazi dr Mirko Kasumović koji ostaje na toj funkciji dugi niz godina kroz period 1. svj rata pa sve do predvečerja 2. svj rata tj do 1940 god .Nije lako opisati što je sve kroz to vrijeme učinjeno u bolnici. Možda će kronologija događaja to najbolje ilustrirati

U tom periodu izgrađen je 1909. god paviljon za zarazne bolesti koji je donedavno bio u upotrebi,.uvodi se plinska rasvjeta,1913. god izgrađuje se paviljon za duševne bolesti, 1927 god izgrađen je operacijski trakt koji je služio svojoj svrsi sve do 1981. god. 1936.37 izgrađena je trokatna zgrada za interni odjel koji je bio smješten u njoj donedavno do 2007 godine, sada je to zgrada u kojoj je županijski zavod za javno zdravstvo.

Osim izgradnje tijekom tog perioda uvode se i nove metode liječenja, moderna oprema, a bolnica početkom 1940 godine ima 240 kreveta, kirurgiju, rodilište, interni i zarazni odjel.

Vrijeme uoči II svj. rata, predvečerja sudbonosnih dana, predstavlja za razvoj koprivničke bolnice posebno razdoblje karakterizirano naglim usponom stručnog medicinskog nivoa, a to je rezultat dolaska prvih liječnika specijalista u naš kraj. Oni su svojom osobnom zauzetošću i angažmanom, suvremen medicinskim spoznajama i velikim medicinskim znanjem okarakterizirali čitav taj period. Prije svega to je dolazak prvog školovanog kirurga u Koprivnicu prim dr Ladislava Juričića koji 1940. god preuzima i rukovodjenje bolnicom. U to vrijeme bilježimo i dolazak prvog interniste u naš grad prim dr Nikole Ivanovića, a također i dolazak trećeg specijaliste pedijatra dr Fedje Fišer Sartorius.

Teške ratne godine okarakterizirane su požrtvovnošću koprivničkih liječnika i ostalih zdravstvenih djelatnika, a sjećanje na poginule zdravstvene radnike dr Tomislava Bardeka, dr Željka Selingera, bolničarku Miru Žuvelju i Josipa Novačića ispunjava nas ponosom. Naša bolnica i danas nosi časno ime dr. Tomislava Bardeka.

Poslijeratni period u razvoju naše bolnice obilježen je ubrzanim napretkom cjelokupne medicinske struke. Otvaraju se novi odjeli i grade novi objekti, veliki broj liječnika završava specijalizacije, veliki broj medicinskih sestara završava dodatno školovanje. 1967. god otvorena je novoizgrađena zgrada tuberkuloznog paviljona u kojoj je danas smještena djelatnost za neurologiju, psihijatriju i fizikalnu medicinu.

1970 god podignuta je montažna zgrada za potrebe otorinolaringologije.

Razdoblje , od kraja sedamdesetih godina pa sve do kraja prošlog stoljeća obilježeno je stalnim napretkom svih oblika zdravstvenih djelatnosti kako preventivnih tako i kurativnih, uvođenjem novih suvremenih oblika liječenja, formiranjem niza novih specijaliziranih službi, školovanjem zdravstvenih djelatnika te velikim investicijskim zahvatima.

Nakon mnogo napora i velikih priprema kamen temeljac za izgradnju nove zgrade bolnice postavljen je 1977. god , a izgradnja objekta dovršena je 1980. godine. Financijska sredstva sakupljena su samodoprinosom od gotovo svih stanovnika kraja koji je gravitirao bolnici što danas odgovara prostoru županije. a nakon provedenog referenduma.

U novoj šesterokatnoj zgradi smješten je čitav niz službi :nove prostore dobile su djelatnosti kirurgije, intenzivne njege i reanimacije, ginekologija s rodilištem kabinet za transfuziju radiološki odjel. Izgrađena je nova praonica rublja, - centralna plinska ložionica-energana, a svi dijelovi bolnice povezani su podzemnim hodnicima.

Zgrada stare bolnice adaptirana je za potrebe neurološko i psihijatrijskog odjela te reumatologije s fizikalnom medicinom.

U tim vrlo komfornim uvjetima naša je bolnica zajedno sa svojim djelatnicima dočekala novo razdoblje društveno političkih promjena- Stvaranja samostalne države-Republike Hrvatske. Nemili događaji koji su uslijedili predstavljali su novu odgovornost naše ustanove i njezinih djelatnika u očuvanju samostalnosti naše nove države.

Domovinski rat ,teško razdoblje za sve žitelje naše domovine ,pokazao je požrtvovnost i

spremnost svih zdravstvenih djelatnika, pa tako i djelatnika naše bolnice da se uključe u zbrinjavanje ranjenika i stradalnika. U našoj bolnici zbrinuto je tristotinjak ranjenika medju kojima je bilo 120 stradalnika iz Vukovara.

Brojni se naši liječnici i ostali zdravstveni djelatnici dragovoljno pridružuju, u početku zboru narodne garde, kasnije sastavu 117. koprivničke i 105 bjelovarske brigade te specijalne policije dijeleći istu sudbinu s braniteljima na brojnim bojištima diljem cijele naše domovine. I u tim teškim uvjetima izazovi i zahtjevi napretka struke nisu zapostavljeni. U operativne grane intenzivno se uvode endoskopske metode operacija ,uvodi se CT dijagnostika, otvaraju se nove djelatnosti.

1994. godine ukida se dotadašnji medicinski centar , a na području županije nastaju tri nove, samostalne zdravstvene ustanove- bolnicu, dom zdravlja i zavod za javno zdravstvo. Osnivač novih zdravstvenih ustanova tada postaje županija koja preuzima brigu i odgovornost za zdravstvene potrebe stanovništva svog područja uz pomoć decentraliziranih sredstava za investicijsko i tekuće održavanje ustanova.

Posljednjih godina , unatoč ograničenih financijskih mogućnosti županija je ulagala u sve županijske zdravstvene ustanove, ali moram naglasiti ,u prvom redu u bolnicu, kako bi se zadovoljile zdravstvene potrebe stanovništva.

Ti rezultati su zapaženi u zdravstvenim krugovima u Ministarstvu zdravstva što je rezultiralo odabirom bolnice i čitavog zdravstvenog sustava županije za pilot projekt reforme zdravstvenog sustava. Tako smo 2000. godine odlukom Sabora i Vlade Republike Hrvatske ušli u reformske procese podržane zajmom svjetske banke.

Nakon provedenih međunarodnih natječaja, odabira konzultanata i snimke stanja zdravstvenog sustava na području županije dane su preporuke za promjenu i poboljšanje zdravstvenog sustava .Promjene su se odnosile na poboljšanje i organizaciju određenih programa: formiranje objedinjenog hitnog bolničkog prijema, dnevne bolnice, uvedene su promjene u centralni bolnički laboratorij, operacijske sale, humanizaciju smještaja psihijatrijskih bolesnika, postavljena je nova koncepcija fizikalne terapije. Ovdje moram napomenuti i promjene u sustavu primarne zdravstvene zaštite a odnosile su se na formiranje jedinstvenog doma zdravlja, prehospitalne hitne službe i formiranje grupne prakse obiteljskih liječnika.

Tijekom provedbe pilot projekta otvorila se potreba za izgradnjom nove zgrade za potrebe internističkih djelatnosti i jedinice intenzivnog liječenja.

U realizaciju izgradnje nove interne uložen je veliki trud i sredstva Koprivničko križevačke županije a nova zgrada otvorena je u proljeće 2007 godine. U tom projektu izgrađena je i nova bolnička kuhinja.

Ali kada govorimo o instituciji ne treba zaboraviti njene djelatnike: liječnike, medicinske sestre i tehničare ,pomoćno i administrativno osoblje.

Osim povijesnih ličnosti dr Nike Selaka i dr Mirka Kasumovića, a nakon njih i primarijusa Ladislava Juričića ,vrijedno je navesti i druga imena iz novije povijesti. Neka mi bude dopušteno da ovom prilikom spomenem Prim., dr Teodora Femca dugogodišnjeg šefa kirurgije i mog učitelja, dr Zvonka Dubravca šefa plućnog odjela kojega pamte svi plućni bolesnici po optimizmu i entuzijazmu, dr Ivica Horvata prvog otorinolaringologa, dr Ivana Mesića začetnika reumatologije i fizikalne medicine kojih danas više nema medju nama.

S puno emocija spominjem zatim dr Stanislava Rubešu dugogodišnjeg šefa internog odjela, prim Krešimira Švarca doajena naše ginekologije i porodništva i u svom mandatu uspješnog ravnatelja bolnice, prim Miljenka Vondračeka kojeg svi naši pedijatri spominju kao vrsnog učitelja i mentora, drNadu Jambreušić Vondraček prvog oftalmologa u našoj bolnici, prim dr Ljiljanu Mišić Majerus, prvog infektologa ,dr Hrvoja Neimarevića neuropsihijatra Dr Petra Gjajića radiologa, Dr Nedu Dubravec dugogodišnju voditeljicu kliničkog laboratorija Dr Josipa Kučića našeg prvog anesteziologa.

Njihov je doprinos danas stručnom napretku bolnice i edukaciji novih naraštaja specijalista od neprocjenjive vrijednosti .

Ovo prilika da se prisjetimo i vrijednih medicinskih sestara jer kako je rekao dr Andrija Štampar: ako je liječnik mozak onda je sestra srce zdravstvene zaštite, sestre Marija Brozović, Terezija Kelbl i Ivanka Ljubić kao glavne sestre bolnice u svom su periodu preuzele dužnost edukacije novih sestara, praktičnu nastavu i stručna predavanja iz njege bolesnika.

Danas u našoj bolnici radi 805 djelatnika i skrbi za 122.000 žitelja naše županije.